

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205061
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8417205061.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré mesto, IČO : 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej : Y. T., A.. XX.XX.XXXX, W. P. XXX/XX, XXX XX O., o zaplatenie 1.076,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 629,23 eur a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 494,23 eur od 21.5.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

IV. Žalobcovi sa v r a c i a súdny poplatok za žalobu vo výške 31,30 eur a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 21.6.2017 domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 1.076,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.076,94 eur od 21.5.2017 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovanou, ako dlžníkom uzavrel dňa 17.05.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bola povinná platiť právnomu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,- eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 07.05.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 1.076,94 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovanej. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaná nesplnila povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 1.076,94 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.05.2017, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 1.076,94 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 17.05.2013 a výpis z účtu klienta zo dňa 07.05.2017.

3. Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.08.2017 navrhol pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu, ako postupca a žalobca, ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu. Z tohto dôvodu súd uznesením zo dňa 25.04.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2019 navrhovanú zmenu strany sporu na strane žalobcu pripustil a ďalej ako so žalobcom konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila tak, že žiada aby súd podrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole, pričom žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť. Vzniesla námietku premlčania, namietala platnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu s tým, že neboli splnené všetky zákonné predpoklady platného postúpenia pohľadávky. Tvrdila, že v určitých intervaloch začali jej domov chodiť predschválené úverové ponuky od Quatra s ponukou požičania sumy 900,-eur, verila že je to solídna firma a že všetko načas splatí, no nerátala so životnými udalosťami, ktoré ju obrali o zdravie a možnosť pracovať. Popísala svoje tiesnivé pomery po rozvode manželstva, kedy s deťmi ostala sama, otec sa o ne nezaujímal, neprispieval, nemali dostatočné prostriedky ani na život, bývali u jej chorej mamy. V roku 2014 ochorela na rakovinu, podstúpila operácie, bol jej priznaný invalidný dôchodok, je občanom so ZŤP s mierou poklesu 80 %. Poukazovala na to, že s veriteľom ohľadne tejto pohľadávky riadne komunikovala, snažila sa to splácať, no oni ju len zastrášovali. Je toho názoru, že sumu ktorú si požičala už má zaplatenú do výšky istiny ak nie viac, má za to, že žiadajú od nej neprimerané úroky a prehnané sankcie. Keďže má úver už preplatený, žiada, aby súd zabránil bezdôvodnému obohateniu sa žalobcu na jej úkor neprimeranými úrokmi.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 11.10.2019 na ktoré sa predvolaný právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Písomným podaním súdu doručeným dňa 03.10.2019 ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním súdu doručeným dňa 03.10.2019 zároveň oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 494,20 eur predstavujúcej poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania berie svoju žalobu späť a berie ju späť aj v časti o zaplatenie sumy 135,-eur z dôvodu úhrady uvedenej sumy žalovanou v splátkach zo dňa 11.7.2017, zo dňa 11.8.2017 a zo dňa 12.9.2017 (3 x 45 eur). Naďalej sa domáhal zaplatenia sumy už len 447,71 eur a tam špecifikovaných úrokov z omeškania. Preto súd vzhľadom na obsah tohto podania a skutočnosť, že z pôvodne žalovanej sumy 1.076,94 eur sa žalobca po ňom domáhal zaplatenia sumy už len 447,71 eur považoval žalobu za vzatú späť v časti o zaplatenie sumy 629,23 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 494,23 eur od 21.5.2017 do zaplatenia. Zároveň v tomto podaní žalobca doplnil rozhodujúce skutočnosti pre uplatnený nárok a na jeho preukázanie ako ďalšie dôkazy označil a predložil predžalobnú upomienku s doručenkou, vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding., a.s. a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

7. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

8. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

11. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sumu ktorú reálne vyčerpala už vrátila, zaplatila koľko mohla, tvrdila že zo strany žalobcu boli na ňu neúnosné nátlaky.

12. Pri svojom výsluchu žalovaná uviedla, že viackrát prišli jej poštou ponuky od Quatra na pôžičku, niekoľkokrát ich roztrhala, ale potom, keď prišli finančné problémy ktoré popísala vo svojom písomnom vyjadrení tak to podpísala, všetko bolo robené poštou, nikto jej nič nevysvetľoval, nikto jej k tomu nič nehovoril. Na splátky mala trvalý príkaz, preto predpokladá že všetky platby žalobca zaznamenal. Raz za čas jej telefonovali, že by bolo dobré splátku navýšiť, preto sa splátka postupne zvyšovala až na tých 45,-eur, viac zo svojho invalidného dôchodku splácať nemohla. Poslednýkrát platila v septembri 2017.

13. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu a žalovanej, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovanou, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. akceptáciou žiadosti žalovanej o aktiváciu Bankomatky Quatro (kreditnej platobnej karty s logom Master Card) uzavrela s ňou dňa 17.05.2013 zmluvu, ktorou sa zaviazala aktivovať žalovanej kreditnú kartu a k tejto kreditnej karte viesť účet. Žalovaná podľa čl. III predmetného tlačiva označeného ako „Podmienky úveru“ mohla prostredníctvom tejto kreditnej karty čerpať úver v stanovenom úverovom rámci 900,-eur s tým, že štandardná splátka bola dohodnutá na sumu 30,-eur mesačne. V článku III.- Podmienkach úveru je potom uvedené už len to, že štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka je 1,9 % p.m/22,80 % p.a. Na spodnej časti predloženého tlačiva je časť V. označená ako „Vyhlásenia klienta“ a tam sú malým písmom uvedené Indikatívny výpočet RPMN, deň splatnosti splátky a priemerná hodnota RPMN. Právny predchodca žalobcu predložil súdu spolu s touto zmluvou aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

15. Z výpisu z Bankomatky Quatro vystaveného ku dňu 07.05.2017, ktorý predložil právny predchodca žalobcu vyplýva, že za obdobie od 04.06.2013 do 30.04.2017 vznikla žalovanej povinnosť uhradiť sumu 1.076,94 eur ku dňu splatnosti 20.05.2017, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 22,80 % a sankčnej úrokovej sadzbe vo výške 5 % ročne. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ťarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 2.242,94 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 1.166,-eur. Z výpisu, ako aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 3.10.2019 vyplýva, že zo sumy debetných transakcií 2.242,94 eur predstavujú reálne výbery žalovanej sumu 920,-eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky.

16. Z predžalobnej upomienky zo dňa 07.06.2014 adresovanej žalovanej (čl. 72 spisu) bolo zistené, že právny predchodca žalobcu v nej žalovanej oznámil, že ku kreditnej karte číslo XXXXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 113,83 eur ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 14.06.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z listu- oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.07.2014 predloženého žalobcom (čl. 71 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s. zastúpená sprostredkovateľom a správcom Consumer Finance Holding, a.s. ním žalovanej oznámil, že nakoľko napriek predžalobnej upomienke neuhradil dlžné splátky, vyhlasuje okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku na kreditnej karte Bankomatka Quatro číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 1.139,56 eur s výzvou na úhradu uvedenej sumy. Z dokladu o doručení na čl.75 spisu vyplýva, že predžalobná upomienka bola žalovanej riadne doručená dňa 13.06.2014.

17. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne revolvingového, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty.

Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver na kreditnú kartu, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom podaní súdu doručenom dňa 03.10.2019, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (17.05.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

20. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 17.05.2013 ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

28. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že akceptáciou žiadosti žalovanej o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro došlo v zmysle ustanovení 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 17.05.2013 (deň akceptácie návrhu) k uzavretiu písomnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovanou, ako dlžníkom. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohla žalovaná čerpať revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

29. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (17.05.2013). Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia Zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm.b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri podnikajúca ako banka v právnej forme akciovej spoločnosti poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania zapísanom v obchodnom registri a tiež vykonávanom v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaná uzavrela Zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru.

30. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

31. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Zmluvy a jeho súladnosť s ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a musí nutne konštatovať, že táto zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako to predpisuje § 9 ods.2 písm.j), ani údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm.k) Zákona, a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> za príslušný kalendárny štvrtrok (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm.y) Zákona). Skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezbavuje právneho predchodcu žalobcu, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto, ak právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v Zmluve uvedená a bolo

povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 03.10.2019 tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovanej ako dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Navyše, ak žalobca poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítal s nemožnosťou určiť RPMN v § 3 ods.6 pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (258/2001 Z.z.) tak tu súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods.6 kedysi účinného zákona č.258/2001 Z.z. je zrejme, že to neplatilo pre také úvery na kreditné karty, ako je tu posudzovaný prípad. Toto ustanovenie totiž jasne upravovalo, že cit „Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov...). Z takto vyjadreného znenia zákona gramaticky aj logicky vyplýva, že formulácia...alebo keď nemožno RPMN určiť znamená, že podľa názoru zákonodarcu RPMN pri takom úvere na kreditné karty ako je úver v tu súdenom spore určiť možno. Ak žalobca v tomto svojom vyjadrení poukazoval na to, že predložená zmluvná dokumentácia obsahuje indikatívny výpočet RPMN s tým, že o výške ročnej úrokovej sadzby, výške schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky bola žalovaná informovaná formou mesačných výpisov, tak indikatívny výpočet údajov uvedený v spodnej časti formulárového tlačiva žiadosti/zmluvy písaný malým, takmer nečitateľným písmom nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. Bráni tomu ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia zmluvy podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Pri posudzovaní, či zmluva obsahuje náležitosti vymedzené v §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tak súd zistil, že tieto náležitosti sú síce v žiadosti uvedené v článku V., avšak podľa citovaného § 53c Občianskeho zákonníka nesmie byť predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej písomne uvedená menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, pretože zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Z obsahu žiadosti podpísanej žalovanou, ktorá sa po schválení stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vyplýva, že predmet zmluvy je uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 900,-eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 1.027,31 eur a teda náklady spotrebiteľa mali predstavovať 127,31 eur, pričom tieto údaje sú v žiadosti uvedené nepomerne menším písmom ako iná časť zmluvy a hlavne ako predmet zmluvy, ktorým bol schválený úverový rámec vo výške 900,-eur. Niet žiadneho racionálneho a akceptovateľného argumentu aby tak významné údaje boli v časti V tlačiva predtlačene menším písmom ako sú podmienky úveru v časti III tlačiva, kde navyše mali logicky byť uvedené všetky relevantné údaje pre úver, keďže táto časť zmluvy- Podmienky úveru spotrebiteľa zaujímajú najviac a ten by zaiste relevantné údaje o úvere neočakával v malinkých písmenkách pod názvom „Vyhlásenia klienta“. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu uzatvorenú v rozpore s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka považovať za v tejto časti neplatnú.

32. Indikatívny výpočet údajov navyše v danom prípade nemožno akceptovať aj preto, lebo ten vychádzal z predpokladu, že klient (žalovaná) vyčerpá spotrebiteľský úver dňa 1.5.2013, pričom v danom prípade k akceptácii žiadosti veriteľom a uzavretiu zmluvy so žalovanou došlo až dňa 17.5.2013, a k samotnému čerpaniu peňažných prostriedkov až dňa 4.6.2013 (teda nie 1.5.2013 z čoho vychádzal indikatívny výpočet), čo samo osebe robí tento indikatívny výpočet z hľadiska naplnenia náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch za pochybný, nevierohodný a nepoužiteľný. Navyše ako výška prvej až predposlednej splátky v indikatívnom výpočte celkovej sumy ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je uvedená suma 75,-eur mesačne, hoci podľa časti III tlačiva zmluvy mala byť mesačná splátka

úveru v skutočnosti len 30,-eur. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd pripomína žalobcovi, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanou ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

33. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona v ustanoveniach Zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver čerpaný žalovanou prostredníctvom karty je bezúročný a bez poplatkov.

34. Vo vzťahu k aplikácii Všeobecných podmienok, ktoré súdu predložil právny predchodca žalobcu súd zdôrazňuje, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť jasne, určito a zrozumiteľne inkorporované do vlastného textu Zmluvy. Súd nepopiera, že časť zmluvných dojednaní môže byť určená odkazom na všeobecné obchodné podmienky (resp. úverové podmienky a pod.), avšak toto sa môže vzťahovať iba na menej podstatné náležitosti zmluvy. Preto súd tieto úverové zmluvné podmienky neakceptoval ako relevantný právny nástroj na odstránenie vytýkaných obsahových nedostatkov Zmluvy. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o RPMN a výške úrokovej sadzby a poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č.106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

35. Právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru našiel svoj odraz aj v rozhodnutí súdu o tejto žalobe. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 písm.b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom z karty preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 920,-eur, ktorú žalovaná čerpala v období od 4.6.2013 do dňa 1.10.2013, čo uviedol aj sám žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 3.10.2019. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavovalo podľa tvrdenia žalobcu 1.256,-eur. Konkrétne, zo žalobcom predloženého výpisu z karty vyplýva, že ku dňu 30.4.2017 žalovaná uhradenú mala sumu 1.166,-eur. Zo špecifikácie ďalších jej úhrad vo vyjadrení žalobcu zo dňa 3.10.2019 bolo

zistené, že dňa 11.5.2017 uhradila žalovaná sumu 45,-eur, dňa 13.06.2017 sumu 45,-eur, spolu teda pred podaním žaloby (žaloba súdu doručená až dňa 21.6.2017) uhradenú mala sumu 1.256,-eur, pričom následne žalovaná žalobcovi po podaní žaloby zaplatila ďalších 135,-eur. Súd dôkladne preskúmal obsah výpisu z karty z hľadiska druhu debetných a kreditných položiek a dospel k záveru, že žalovaná zaplatila viac, ako za celé obdobie trvania úverového vzťahu reálne jej bolo poskytnuté. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že podľa výpisu z pôžičkovej karty a tvrdenia žalobcu žalovaná posledný výber z karty realizovala ešte dňa 1.10.2013 vo výške 30 eur a odvtedy kartu vôbec nepoužívala. Je preto zarážajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovanej nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale ďalšie viac ako 3 roky účtoval na ľarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovanej, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu v podobe priznania nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov.

36. Žalovaná teda už pred podaním žaloby zaplatila viac, ako predstavuje suma čerpaná z revolvingového úveru prostredníctvom kreditnej pôžičkovej karty, a teda jej dlh v zmysle 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka zanikol splnením. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu po čiastočnom späťvzati zamietol tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto rozsudku.

37. Pre úplnosť treba vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premičania (v písomnom vyjadrení zo dňa 27.5.2019) uviesť, že ak by aj existoval v čase podania žaloby nárok žalobcu na plnenie, ktorý tu ale neexistoval, i tak by žaloba musela byť zamietnutá z dôvodu uplynutia premičacej doby a žalovanou vznesenej námietky premičania (§ 100, § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka). Zo žalobcom predloženej predžalobnej upomienky (čl.72 spisu) a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (čl. 71 spisu) vyplýva, že splátkou, nespĺnenie ktorej spôsobilo zročnosť celého dlhu tu bola splátka splatná v apríli 2014, a tak vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka v spojení s jeho § 565 premičacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, teda najneskôr v apríli 2014 a žaloba súdu doručená bola až dňa 21.6.2017. Podporne k takémuto posúdeniu premičacej doby viď napr. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn.22Co/161/2018 alebo 2Co/148/2018.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 629,23 eur vzatá späť (a to v časti zaplatenia sumy 135,-eur procesným zavinením žalovanej, ktorá uplatnený nárok v uvedenej výške plnila žalobcovi po podaní žaloby, v ostatnej časti procesným zavinením žalobcu). Vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 447,71 eur a úrokov z omeškania bola žaloba zamietnutá. Tak žalobca ako i žalovaná boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Úspech žalobcu v časti o zaplatenie sumy 135,-eur (cca 12,5 % pôvodne uplatneného nároku) bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, na pojednávaní výslovne uviedla, že nárok na ich náhradu neuplatňuje, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

39. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 64,50 eur zodpovedajúci základu 1.076,94 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 629,23 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

40. Podľa § 7 ods.7 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

41. Podľa § 11 ods.3 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

42. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 629,23 eur vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (447,71 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 26,50 eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 26,50 eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 31,30 eur.

43. Podľa § 11 ods.10 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnutí o vrátení poplatku alebo preplatku sa uvedie aj označenie poplatníka a v akej výške má byť poplatok alebo preplatok vrátený. Ak je súdu známe, v tomto rozhodnutí sa uvedie aj číslo účtu, na ktorý má byť poplatok alebo preplatok vrátený.

44. Poplatníkom tu bol žalobca. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok.

45. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.